

Tweede roman van Menrike Veldhuizen verschenen

Een lange weg met een

'Alles komt goed'. In de familie van Menrike Veldhuizen (46) is dit een bekende uitspraak. "Mijn vader zegt dit altijd," vertelt ze. Het bleek ook de perfecte titel voor haar nieuwe roman te zijn. En het is tegelijk een houvast voor haarzelf in moeilijke tijden. „Mijn eigen liefdesleven kent pieken en dalen, maar uiteindelijk komt alles altijd weer goed, linksom of rechtsom. Iets wat de hoofdpersonen in mijn nieuwste boek ook hebben ervaren."

☛ Frieda van de Geest

Een autobiografie is het niet geworden, hoewel de hoofdpersonen in haar boek veel meemaken wat uit Menrikes leven is gegrepen. „Ik heb de eerste versie van mijn boek op papier gezet in de periode na mijn scheiding. De hoofdpersonen, Nadine en Heleen, hebben beiden te maken met huwelijksproblemen en gaan op zoek naar antwoorden. Ze maken allebei stukjes van mijn eigen worsteling mee. Hun strijd 'blijf ik bij hem of ga ik bij hem weg' was mijn strijd. Ik koos zelf voor een scheiding in 2016. Het was moeilijk, je trekt toch een gezin uit elkaar. Er wordt vaak gezegd dat mensen tegenwoordig zo gemakkelijk scheiden. Ik ben het daar niet mee eens. In de meeste gevallen is het een enorme strijd. Maar ik geloof ook dat het op den duur goed kan zijn. Zelf ben ik er uiteindelijk sterker uit gekomen."

STEEDS WEER WACHTEN

De eerste versie van het boek ligt dus al zes jaar op de plank. Waarom verscheen het niet eerder? Menrike: „Als het aan mij had gelegen, was het zeker al eerder verschenen, maar het viel niet mee om een uitgever te vinden. Mijn eerste boek, Lara, kwam uit bij uitgeverij Novapres, maar die bestaat inmiddels niet meer. Ik moest op zoek naar een nieuwe uitgever. Met een van hen kwam ik een heel eind. Ze waren enthousiast over het verhaal en ik kreeg goede feedback waarmee ik het manuscript zeker heb verbeterd. Aan het eind van de rit, hadden ze nog één verzoek: of ik het verhaal wat 'christelijker' wilde maken, zodat het beter bij hun publiek zou passen. Maar dat wilde ik niet. De hoofdpersoon in mijn boek leert juist dat ze zich niet hoeft aan te passen aan de mening van anderen en dan zou ik dat nu wel doen?"

Dezelfde uitgever gaf vervolgens aan dat er een nieuwe tak zou komen met meer 'algemene boeken' en dat ze daar dan op moest wachten. „En toen bleef het heel lang stil. Dat wachten vind ik nog wel het lastigste in dit wereldje. Je stuurt iets toe en vervolgens kun je al-

leen maar wachten. Vaak krijg je niet eens reactie of ze houden je aan het lijntje. In dit geval kreeg ik na een jaar wachten alsnog een afwijzing. Dit keer was het een man die mijn manuscript had bekeken: 'dit wordt niks' was zijn reactie. Een koude douche!"

'DE UITGEVER HAD NOG ÉÉN VERZOEK: OF IK HET VERHAAL WAT 'CHRISTELIJKER' WILDE MAKEN, MAAR DAT WILDE IK NIET'

Het boek belandde weer op de plank. Totdat ze via via in contact kwam met een volgende geïnteresseerde uitgever. „Het was in coronatijd en in een online meeting werd alles geregeld, helaas alleen mondeling. In 2022 zou mijn boek uitkomen. Het moest alleen nog iets dikker worden, dat was commercieel gezien beter. Zo gezegd, zo gedaan. Maar toen werd het weer stil. Mijn contactpersoon bij die uitgever kreeg een nieuwe baan en ik heb nooit meer iets gehoord. En na drie keer vragen en eindeloos wachten, heb ik het opgegeven. Weer mislukt."

ZELF GEDAAN

En toch heeft Menrike haar boek nu in handen. „Ik heb het uiteindelijk gewoon helemaal zelf gedaan. Zonder uitgever. Ik vond gewoon dat dit boek er moest komen en ik wist door de vorige contacten ook dat het goed was. Via een kennis kwam ik terecht bij de website pumbo.nl waar je in eigen beheer je boek kunt laten drukken. Er ging een wereld voor me open. Je moet de kosten zelf dragen, maar van de opbrengst is ook alle winst voor jezelf. Ik besloot ervoor te gaan. Mijn nichtje Jade studeert Nederlands en zij heeft het laatste manuscript nog een keer gecontroleerd op taalfouten. Ik had inmiddels een cover ontworpen en laten maken en toen was ik klaar voor de eerste proefdruk. Die was nog niet helemaal naar mijn zin, maar de

tweede proefdruk wel. Dat moment was misschien wel het mooiste in het hele traject: mijn verhaal was een echt boek geworden. Missie geslaagd!"

WEG NAAR VRIJHEID

Voor Menrike was het schrijven van dit verhaal een stuk verwerking van haar eigen levensverhaal. In het boek gaat hoofdpersoon Nadine een deel van de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella lopen. „Dit heb ik zelf ook gedaan. Het was in de periode dat ik huwelijksproblemen had. Ik wilde dit al heel lang, maar ik zag het niet zitten om dit te combineren met mijn jonge gezin van toen. Totdat een vriend me op het idee bracht om een stukje van de route te lopen, in plaats van het hele eind. Zo was ik maar een week van huis en dat was te organiseren. Het was voor mij een hele mooie ervaring. Ik heb Nadine min of meer hetzelfde laten meemaken. Het lopen van een pelgrimsroute heeft iets bijzonders. Juist omdat er al eeuwenlang zoveel duizenden mensen hetzelfde pad hebben bewandeld, stuk voor stuk met hun eigen verhaal. Dat doet iets met je als je daar loopt. Ik ontdekte daar meer over Gods aanwezigheid in de wereld. Ik geloof dat goddelijke liefde zichtbaar wordt in de pure goedheid van mensen. Maar ook in de schoonheid van de natuur en in zachtheid. Zachtheid is geen zwakte. Ik kwam tijdens het wandelen een man tegen die 'free hugs' (gratis knuffels) uitdeelde aan de wandelaars. De zachtheid in zijn ogen, hoe hij met mensen omging, dat heeft enorme indruk op me gemaakt. In hem zag ik God. Ik heb Nadine deze man ook laten ontmoeten. Voor mij is God niet langer de 'Hoger-dan-de-blauwe-luchten-God'. Het is meer dan dat. Sommige mensen noemen het energie, al vind ik dat een wazig woord."

'HET LOPEN VAN EEN PELGRIMSROUTE HEEFT IETS BIJZONDERS, OMDAT AL EEUWENLANG ZOVEEL DUIZENDEN MENSEN HETZELFDE PAD HEBBEN BEWANDELD'

Menrike heeft in de afgelopen jaren vooral gemerkt hoe belangrijk vrijheid voor haar is geworden. „Ik zet mijn hakken in het zand als mensen mij vertellen hoe het hoort. Daar kan

ik echt niet tegen. Ik heb het nodig om zelf keuzes te maken. Ik ben om die reden ook stapje voor stapje uit de kerk gestapt, ik ben allergisch voor religie, al geloof ik echt nog wel in iets Goddelijks. Maar op een veel vrijere manier dan dat ik vroeger heb geleerd. Het mysterie van het niet hoeven weten hoe het precies zit, vind ik wat dat betreft ook mooi."

De cover van het boek straalt ook vrijheid uit. „Het is een schilderij, gemaakt door Corine Hazeleger. Ik wist precies hoe het eruit moest komen te zien en zij heeft dat prachtig gemaakt. Het is een afbeelding van een vrouw, die zich vrij genoeg voelt om naakt te dansen. Het schilderij en het verhaal daarachter, kom je ook tegen in het boek."

OP MIJN MANIER

Aanstaande dinsdag viert Menrike de geboorte van haar boek met een Boekenborrel voor familie en vrienden. Vanaf dat moment is het boek ook te koop in de lokale boekwinkels, via bol.com en andere online boekwinkels. Ook is het te bestellen via haar eigen website www.menrikeveldhuizen.nl. „Ik vind het spannend dat mijn boek gelezen gaat worden. Mensen gaan er dan wat van vinden, hè! Sommigen hebben het al gelezen en de reacties zijn positief. Het leest lekker weg, zegt iedereen. Mijn vader kreeg er rode oortjes van, daar moest ik wel om lachen. Hij past ook niet helemaal in de doelgroep. Ik denk dat het vooral geschikt is voor vrouwen tussen de dertig en zestig jaar. Elk boek dat wordt verkocht is meegenomen. Voor mij is vooral belangrijk dat het boek er nu ligt. En stiekem vind ik het heel stoer dat ik het uiteindelijk helemaal zelf heb gedaan. Dat past ook bij het thema van het boek en van mijn leven in de laatste jaren. In vrijheid keuzes maken op mijn eigen manier. Niemand die tegen mij zegt: het moet zo. Zo zie je maar weer, mijn vader heeft gelijk: alles komt goed!"

goed einde

Menrike Veldhuizen met haar nieuwste boek 'Alles komt goed'. Voor een volgend boek liggen de ideeën al klaar.